

Kenmerk	W13.03.0476/III
Datum advies	19 december 2003
Vindplaats	Bijvoegsel Staatscourant 11 januari 2005, nr 7

Volledige tekst

Ontwerpbesluit houdende regels met betrekking tot de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon en de verplichtingen van de stichting en de zorgaanbieders (Besluit vertrouwenspersoon cliënten jeugdzorg), met nota van toelichting.

Bij Kabinetsmissive van 20 november 2003, no.03.004752, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport, mede namens de Minister van Justitie, bij de Raad van State ter overweging aanhangig gemaakt het ontwerpbesluit houdende regels met betrekking tot de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon en de verplichtingen van de stichting en de zorgaanbieders (Besluit vertrouwenspersoon cliënten jeugdzorg), met nota van toelichting.

Het ontwerpbesluit strekt ertoe uitvoering te geven aan artikel 57, derde lid, van de Wet op de jeugdzorg (WJZ) en bevat regels omtrent de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon en de verplichtingen die de stichting en de zorgaanbieders in verband met die taken en bevoegdheden hebben. De Raad van State onderschrijft de strekking van het ontwerpbesluit, maar maakt een aantal opmerkingen met betrekking tot de samenvoeging met andere algemene maatregelen van bestuur ter uitvoering van de WJZ, en voorts met betrekking tot de rechtspersonen bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek (BW). Hij is van oordeel dat in verband daarmee aanpassing van het ontwerpbesluit wenselijk is.

1. Samenvoeging tot één algemene maatregel van bestuur

Ingevolge artikel 57, eerste lid, WJZ dragen gedeputeerde staten er zorg voor dat cliënten van het door de stichting(*zie noot 1*) in stand gehouden bureau jeugdzorg en van de zorgaanbieders een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Deze persoon ondersteunt de cliënt in aangelegenheden samenhangend met de door de stichting uitgeoefende taken onderscheidenlijk samenhangend met de door de zorgaanbieder geboden jeugdzorg.

Hoewel de vertrouwenspersoon geheel onafhankelijk van de stichting en de zorgaanbieder werkzaam is, vormt de inhoud van de taak van de vertrouwenspersoon een onlosmakelijk onderdeel van de totale regeling inzake de jeugdzorg. Zo kan gewezen worden op de ondersteuning in de vorm van bijstand bij klachten als bedoeld in hoofdstuk XII van de wet.

In de nota naar aanleiding van het verslag bij de WJZ(*zie noot 2*) is opgemerkt dat het feit dat in een groot aantal bepalingen in regeling bij algemene maatregel van bestuur wordt voorzien niet betekent dat even zovele algemene maatregelen van bestuur

opgesteld zullen worden. Aangezien de verschillende algemene maatregelen van bestuur inhoudelijk aan elkaar raken ligt het in de bedoeling samenhangende onderwerpen in één en

dezelfde regeling onder te brengen, aldus de bewindslieden destijds.

Gelet hierop heeft de Raad zich afgevraagd of bundeling van deze algemene maatregel van bestuur met de overige ontwerpbesluiten die uitvoering geven aan de WJZ (*zie noot 3*), niet de voorkeur verdient. Op die wijze wordt de onderlinge samenhang veel duidelijker en kan volstaan worden met één enkele regeling, waarmee tevens de praktijk gediend is.

De Raad geeft in overweging het ontwerpbesluit en de eerder aan hem voorgelegde regelingen samen te voegen tot één algemene maatregel van bestuur. Indien aan handhaving van de nu voorgestelde opzet de voorkeur wordt gegeven, dan dient dit van een duidelijke motivering te worden voorzien.

2. Rechtspersonen, bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek

Het bureau jeugdzorg heeft met uitsluiting van andere rechtspersonen tot taak het uitoefenen van de voogdij en het uitvoeren van de gezinsvoogdij (artikel 10, eerste lid, onder a en b, WJZ). Hierop is één uitzondering gemaakt, namelijk de voogdij en de gezinsvoogdij voor minderjarigen door of voor wie een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd is ingediend (artikelen 254 lid 1a en 302 lid 2 van Boek 1 BW). De voogdij ten aanzien van deze minderjarigen kan worden opgedragen aan een daartoe door de Minister van Justitie aanvaarde rechtspersoon.

Artikel 38, vijfde lid, WJZ verklaart een aantal bepalingen van de WJZ op deze rechtspersonen van overeenkomstige toepassing. In de opsomming is ook hoofdstuk X (De vertrouwenspersoon) vermeld.

In de toelichting bij de vierde nota van wijziging, waarbij dit hoofdstuk is ingevoegd (*zie noot 4*), wordt opgemerkt dat deze wijziging ertoe strekt dat ook alleenstaande minderjarige asielzoekers (ama's) een beroep kunnen doen op een vertrouwenspersoon. Ama's bevinden zich immers op dit punt niet in een andere positie dan voogdijpupillen van het bureau jeugdzorg.

Het ontwerpbesluit bevat terzake echter geen bepaling. Aangezien de vereisten in het kader van de taakuitoefening door de stichting (in het bijzonder de artikelen 2, 3 en 5) gelijkelijk zullen moeten gelden voor bedoelde rechtspersonen, geeft de Raad in overweging hierin te voorzien. Indien dit niet nodig wordt geoordeeld dient de toelichting aangevuld te worden met een dragende motivering.

3. Voor redactionele kanttekeningen verwijst de Raad naar de bij het advies behorende bijlage.

De Raad van State geeft U in overweging in dezen een besluit te nemen, nadat met het vorenstaande rekening zal zijn gehouden.

De Vice-President van de Raad van State

Bijlage bij het advies van de Raad van State van 19 december 2003, no.W13.03.0476/III met redactionele kanttekeningen die de Raad in overweging geeft.

- In de aanhef ook verwijzen naar artikel 38, vijfde lid, van de Wet op de jeugdzorg.
- De derde alinea van het algemeen deel van de toelichting anders formuleren, dan wel de inhoud daarvan opnemen als noot.

Nader rapport (reactie op het advies) van 14 december 2004

Blijkens mededelingen van de Directeur van Uw kabinet van 1 oktober 2003, nr. 03.003992, van 1 juni 2004, nr. 04.002112, van 1 oktober 2003, nr. 03.003991, van 1 oktober 2003, nr. 03.003993, van 1 oktober 2003, nr. 03.003994, van 20 november 2003, nr. 03.004752 en van 1 juni 2004, nr. 04.002113, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State zijn adviezen inzake de ontwerpen van algemene maatregelen van bestuur, houdende regeling van aard, inhoud en omvang van aanspraken op grond van de Wet op de jeugdzorg (Besluit jeugdzorgaanspraken), houdende beperking onderscheidenlijk uitbreiding van de aanspraken ingevolge de Wet op de jeugdzorg met betrekking tot categorieën rechtmatig onderscheidenlijk niet rechtmatig in Nederland verblijvende vreemdelingen (Besluit aanspraken vreemdelingen jeugdzorg), houdende aanwijzing van de ernstige psychiatrische stoornissen op grond van artikel 9b, vijfde lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten alsmede houdende regels omtrent informatie die verwijzers bij toepassing van dat artikellid verstrekken aan een stichting als bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg (Besluit rechtstreekse verwijzing jeugd-ggz), houdende de aanwijzing van de vormen van geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen waarop ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten aanspraak bestaat, regeling van de gevallen waarin een indicatiebesluit niet kan worden afgewacht, en nadere regels omtrent de inhoud van het indicatiebesluit en de wijze van totstandkoming ervan (Besluit indicatie jeugdzorg), houdende regels omtrent de kwaliteit en werkwijze van het bureau jeugdzorg en rechtspersonen, bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en samenwerking van het bureau jeugdzorg met de raad voor de kinderbescherming, (Besluit kwaliteit en werkwijze bureaus jeugdzorg en rechtspersonen, bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en samenwerking raad voor de kinderbescherming), houdende regels met betrekking tot de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon en de verplichtingen van de stichting en de zorgaanbieders (Besluit vertrouwenspersoon cliënten jeugdzorg) en houdende regeling van de bijdragen in de kosten van jeugdzorg (Besluit bijdragen in de kosten van jeugdzorg) rechtstreeks aan mij te doen toekomen.

Deze adviezen, gedateerd 24 november 2003, nr. W13.03.0399/III, 30 augustus 2004, nr. W13.04.0213/III, 24 november 2003, nr. W13.03.0396/III, 24 november 2003, nr. W13.03.0398/III, 24 november 2003, nr. W13.03.0397/III, 19 december 2003, nr. W13.03.0476/III en 3 augustus 2004, nr. W13. 04.0210/III, bied ik U hierbij aan.

In elk der voornoemde adviezen heeft de Raad geadviseerd om de voornoemde ontwerpen te integreren en samen te voegen tot één algemene maatregel van bestuur. Dit advies is gevolgd door integratie en samenvoeging in bijgaand ontwerp. In verband hiermee wordt één nader rapport uitgebracht.

De samenvoeging is aanleiding geweest de tekst op een aantal punten te stroomlijnen. Tevens heeft een herschikking van een aantal artikelen plaats gevonden. De samenvoeging heeft eveneens geleid tot integratie van de nota's van toelichting. Daarbij is de nota van toelichting bij het bijgaand ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg voorzien van een nieuwe inleiding, waarin delen van de inleidingen bij de nota's van de onderscheiden ontwerpbesluiten zijn opgenomen.

Hieronder wordt op de overige punten uit de voornoemde adviezen ingegaan.

Ontwerpbesluit houdende regeling van aard, inhoud en omvang van aanspraken op grond van de Wet op de jeugdzorg (Besluit jeugdzorgaanspraken)

2. Afbakening

a. De afbakening tussen de zorg waarop aanspraak bestaat ingevolge de Wet op de jeugdzorg en die waarop aanspraak bestaat ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten is zo goed als mogelijk en sluit zo goed als mogelijk aan bij de huidige verdeling tussen jeugdhulpverlening en de jeugd-ggz. Artikel 2 van het Besluit zorgaanspraken AWBZ brengt inderdaad mee dat een verschuiving kan plaatsvinden van premiefinanciering naar begrotingsfinanciering. Wij verwachten bij een goede toepassing van het criterium voor AWBZ-financiering (een psychiatrische aanpak van de problematiek is noodzakelijk) geen substantiële verschuivingen. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad is de nota van toelichting uitgebreid.

b. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad is in de toelichting ingegaan op de wijze waarop tot een toereikende uitvoering van lokale voorzieningen wordt gekomen.

3. Adviezen

De samenvoeging van de verschillende ontwerpbesluiten heeft er toe geleid dat is afgezien van een bespreking van de adviezen in de nota van toelichting. Deze keuze kon worden gemaakt omdat geen van de adviezen fundamentele bezwaren bevatte.

4. Inwerkingtreding

Nu duidelijk is dat de Wet op de jeugdzorg met ingang van 1 januari 2005 in werking zal treden, is de inwerkingtredingsbepaling van het ontwerpbesluit aangepast in die zin dat het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg voorziet in inwerkingtreding op 1 januari 2005. Gebleken is dat er geen behoefte meer bestaat aan partiële inwerkingtreding.

Ontwerpbesluit houdende beperking onderscheidenlijk uitbreiding van de aanspraken ingevolge de Wet op de jeugdzorg met betrekking tot categorieën rechtmatig onderscheidenlijk niet rechtmatig in Nederland verblijvende vreemdelingen (Besluit aanspraken vreemdelingen jeugdzorg)

2. Verhouding tot het Verdrag inzake de Rechten van het Kind.

De Raad wijst er op dat het Verdrag meebrengt dat ook na de termijn die in de artikelen 3 en 4, derde lid, wordt bedoeld, aan minderjarige vreemdelingen jeugdzorg geboden moet kunnen worden, indien het belang van het kind dit vereist.

De bedoeling van deze artikelleden is te bewerkstelligen dat bij zowel een rechtmatig als niet-rechtmatig verblijvende minderjarige vreemdeling, tenminste elk half jaar wordt beoordeeld of deze nog steeds op jeugdzorg is aangewezen. Deze afweging geschiedt met het oog op het belang van het kind, maar laat een uitzettingsprocedure onverlet. Van de door de Raad gesignaleerde tekortkomingen is derhalve naar ons oordeel geen sprake.

De opmerkingen van de Raad zijn vermoedelijk ingegeven door de combinatie van het eerste lid van artikel 2 en de toelichting op het ontwerpbesluit. In de toelichting is de in het indicatiebesluit vast te leggen termijn van maximaal een half jaar, gedurende welke de aanspraak geldt, gepresenteerd als een beperking van de aanspraak, terwijl in feite sprake is van een beperking in de maximale termijn gedurende welke het indicatiebesluit een aanspraak oplevert. De opmerking van de Raad heeft tot aanpassing van het ontwerpbesluit geleid. Omdat voor rechtmatig in Nederland verblijvende vreemdelingen alleen de beperking van de termijn geldt, is het eerste lid van artikel 2 komen te vervallen. De beperking van de termijn die voor vreemdelingen geldt is geregeld bij de bepalingen die omtrent de termijn waren opgenomen in het ontwerpbesluit indicatie jeugdzorg (zie artikel 23, tweede en derde lid van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg). Dit verduidelijkt de bedoeling.

3. Beperkte tijdsduur aanspraak

Aan de opmerking van de Raad op dit punt is geen gevolg gegeven. Uit de wettelijke regeling vloeit rechtstreeks voort dat geen aanspraak op jeugdzorg meer bestaat na het

bereiken van de leeftijd van 18 jaar. Hetzelfde geldt voor andere jeugdigen dan niet-rechtmatig in Nederland verblijvende jeugdigen, zij het dat het dan om de leeftijd van 23 jaar gaat.

4. Adviezen

De integratie van de diverse ontwerpbesluiten heeft er toe geleid dat in de toelichting op het Uitvoeringsbesluit geen melding wordt gemaakt van de instanties die advies hebben uitgebracht over het onderhavige ontwerpbesluit, aangezien in de toelichting op de meeste ontwerpbesluiten geen melding wordt gemaakt van de instanties die in de voorfase advies hebben uitgebracht. De uitgebrachte adviezen hebben overigens wel geleid tot aanpassingen van de tekst en de toelichting.

De redactionele kanttekeningen zijn niet meer relevant omdat het ontwerpbesluit met eerdergenoemde ontwerpbesluiten is samengevoegd.

Ontwerpbesluit houdende aanwijzing van de ernstige psychiatrische stoornissen op grond van artikel 9b, vijfde lid, van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten alsmede houdende regels omtrent informatie die verwijzers bij toepassing van dat artikellid verstrekken aan een stichting als bedoeld in artikel 1, onder f, van de Wet op de jeugdzorg (Besluit rechtstreekse verwijzing jeugd-ggz)

2. Aanwijzing van de beroepsgroep

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad is de toelichting verduidelijkt. Aangegeven is thans dat alleen de behandelaar naar wie de huisarts heeft verwezen, een jeugdige vervolgens kan doorverwijzen zonder tussenkomst van het bureau jeugdzorg. Deze behandelaar kan een BIG-geregistreerde psycholoog zijn.

3. Inwerkingtreding

Nu duidelijk is dat de Wet op de jeugdzorg met ingang van 1 januari 2005 in werking zal treden, is de inwerkingtredingsbepaling van het ontwerpbesluit aangepast in die zin dat het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg voorziet in inwerkingtreding op 1 januari 2005. Gebleken is dat er geen behoefte meer bestaat aan partiële inwerkingtreding.

Met de redactionele kanttekeningen van de Raad is rekening gehouden.

Ontwerpbesluit houdende de aanwijzing van de vormen van geestelijke gezondheidszorg voor jeugdigen waarop ingevolge de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten aanspraak bestaat, regeling van de gevallen waarin een indicatiebesluit niet kan worden afgewacht, en nadere regels omtrent de inhoud van het indicatiebesluit en de wijze van totstandkoming ervan (Besluit indicatie jeugdzorg).

2. Noodzaak van detailvoorschriften

a en b. Naar aanleiding van de opmerkingen van de Raad is artikel 4 geschrapt. In verband hiermee is in de toelichting uiteengezet welke eisen de wet stelt aan het indicatiebesluit.

3. Bijzondere gevallen

Naar aanleiding van de opmerking van de Raad is de toelichting aangepast.

Met de redactionele kanttekeningen van de Raad is rekening gehouden.

Ter uitvoering van de bij de behandeling van het voorstel van Wet op de jeugdzorg in de Eerste Kamer der Staten-Generaal gedane toezegging (Handelingen I 2003/04, nr.23, p.1119) is het ontwerpbesluit indicatie jeugdzorg doorgelicht op bepalingen die onnodige bureaucratie meebrengen. In verband hiermee zijn de eisen die gelden voor een indicatiebesluit strekkend tot jeugdhulp teruggebracht. Ook de eisen ten aanzien van een indicatiebesluit strekkend tot

verblijf zijn aangepast. Ten aanzien van jeugdhulp hoeft niet langer te worden aangegeven of een specifieke aanpak of de inzet van een bepaalde deskundige nodig wordt geacht. Bovendien eindigt de termijn gedurende welke een cliënt op vervangende zorg is aangewezen, niet meer na dertien weken, maar na afloop van de termijn gedurende welke de aanspraak op de eerst aangewezen zorg geldt. Daarnaast wordt, voor zowel de jeugdhulp als het verblijf, gevraagd de wenselijk geachte omvang van de jeugdhulp en die van ander verblijf dan 24-uursverblijf aan te geven met een bandbreedte. Bij jeugdhulp betreft het een maximum en minimum aantal contacturen, waarbij een bandbreedte wordt aangehouden van 20% boven en onder het gemiddelde van het minimum en het maximum. Bij verblijf gaat het om eenzelfde bandbreedte met betrekking tot het aantal dagen per week waarover het verblijf zich kan uitstrekken.

Deze wijzigingen brengen mee dat minder vaak herindicatie hoeft plaats te vinden. Ook ten aanzien van een indicatiebesluit strekkend tot een vorm van jeugd-ggz is een verandering aangebracht. Inmiddels heeft de Regering besloten dat een groot deel van de jeugd-ggz onder de Zorgverzekeringswet zal moeten vallen. In verband hiermee is er van afgezien voor de vormen van zorg waarvoor dit geldt, aansluiting te zoeken bij de wijze waarop een indicatiebesluit moet worden ingericht op grond van het Zorgindicatiebesluit. De indicatiebesluiten voor deze vormen van jeugd-ggz zullen op dezelfde wijze worden ingericht als de indicatiebesluiten voor een aanspraak op jeugdzorg ingevolge de Wet op de jeugdzorg.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt het tweede lid van artikel 12 van het ontwerpbesluit te schrappen. Aangezien artikel I, onderdeel CC, van het voorstel van wet tot wijziging van de Wet op de jeugdzorg (herstel van enige onvolkomenheden) voorziet in een regeling van plaatsing in justitiële jeugdinrichtingen in crisissituaties is deze bepaling niet meer nodig.

Ontwerpbesluit houdende regels omtrent de kwaliteit en werkwijze van het bureau jeugdzorg en rechtspersonen, bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en samenwerking van het bureau jeugdzorg met de raad voor de kinderbescherming, (Besluit kwaliteit en werkwijze bureaus jeugdzorg en rechtspersonen, bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en samenwerking raad voor de kinderbescherming).

2. De positie van de voogd

De Raad beveelt aan de artikelen nader op hun consistentie te bezien en in de toelichting aandacht te besteden aan de rol van de voogd. Op grond van artikel 326 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek kan een minderjarige die onder voogdij staat van een natuurlijk persoon onder toezicht worden gesteld. Indien dit het geval is, dient bij de bepalingen die de ondertoezichtstelling betreffen voor 'de met gezag belaste ouder' gelezen te worden 'voogd'. Om dit verduidelijken is de voogd, naast de met het gezag belaste ouder, met zoveel woorden opgenomen in artikel 40 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg, welk artikel overeenkomt met artikel 20 van het onderhavige ontwerpbesluit.

Ook artikel 23 van het onderhavige ontwerpbesluit (artikel 46 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg) is aangevuld. Een jeugdige die jeugdreclassering ontvangt kan onder voogdij staan van een natuurlijk persoon. Het is wenselijk dat ook de voogd wordt betrokken bij het opstellen, uitvoeren en wijzigen van het plan. De toelichting is eveneens aangevuld op dit punt.

3. Artikelen

a. Artikelen 9 en 10

De Raad adviseert de artikelen 9 en 10 (artikelen 32 en 33 van het ontwerp-

Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg) aan te passen opdat zij niet meer verwijzen naar de artikelen die betrekking hebben op de taken, bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet. De taken van artikel 10, eerste lid, van de wet, de zogenaamde justitiële taken, worden niet geïsoleerd uitgevoerd binnen het bureau jeugdzorg. Een gezinsvoogdijwerker dient op grond van artikel 257 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek niet alleen toezicht te houden op de minderjarige maar ook hulp en steun te bieden aan de minderjarige en de met het gezag belaste ouder of voogd. Onderdeel hiervan kan zijn dat de minderjarige of zijn ouder (jeugd)zorg ontvangt. Met het oog hierop is ook in het derde lid van artikel 37 bepaald dat het plan vermeldt welke zorg voor de minderjarige, zijn ouder of voogd nodig is. Het bezien of en zo ja op welke zorg zij aangewezen zijn, valt onder artikel 5 van de wet. De verschillende taken zijn dus onderscheiden maar kunnen in geval van de uitvoering van de justitiële taken gelijktijdig worden uitgevoerd. Om deze reden wordt in de artikelen 32 en 33 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg dan ook verwezen naar de taken, bedoeld in artikel 10, eerste lid, van de wet.

b. Artikel 11

De toelichting is overeenkomstig het advies van de Raad verduidelijkt. Het is niet noodzakelijk om de uitkomsten van het overleg met de aanvrager in ieder indicatiebesluit vast te leggen. De opmerkingen van de cliënt zullen in het indicatiebesluit verwerkt worden. Indien de cliënt het niet eens is met indicatiebesluit kan hij bezwaar en beroep aantekenen.

c. Artikel 25

Overeenkomstig het advies van de Raad van State zijn de tekst van het artikel (artikel 48 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg) en de toelichting met elkaar in overeenstemming gebracht.

d. Artikel 35

Het doen van een mededeling van de raad aan de kinderbescherming aan het bureau jeugdzorg is niet alleen zinvol in situaties dat de raad een geval in onderzoek neemt zonder tussenkomst van het bureau jeugdzorg. Ook in de reguliere situaties, waarin het bureau jeugdzorg de raad in kennis stelt van zijn oordeel dat een maatregel met betrekking tot het gezag overwogen dient te worden, is dit voor een goede afstemming belangrijk. Een kennisgeving betekent namelijk niet dat de raad de plicht heeft om deze kennisgeving in onderzoek te nemen. De raad heeft een eigen verantwoordelijkheid om te beoordelen of hij een onderzoek instelt. Het is belangrijk dat er geen misverstand kan ontstaan over de vraag of de raad een geval in onderzoek heeft genomen of niet.

e. Artikel 37

Dit artikel (artikel 60 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg) is conform het advies van de Raad aangepast.

f. Artikel 38

Het is de Raad opgevallen dat artikel 9 (artikel 32 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg), dat een multidisciplinaire beoordeling van de problemen voorschrijft, niet van overeenkomstige toepassing is verklaard op de rechtspersoon die de voogdij en gezinsvoogdij uitvoert voor minderjarigen door of ten behoeve van wie een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd is ingediend. De Raad beveelt aan in ieder geval in de toelichting hierop in te gaan en zo nodig artikel 38 (artikel 61 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg) aan te vullen.

De voogdij zoals deze door bovengenoemde rechtspersoon wordt uitgevoerd, is een maatregel waarmee wordt voorzien in ontbrekend gezag. De rechtspersoon is niet benoemd tot voogd na een ontheffing of ontzetting. Daarom wordt het niet noodzakelijk geacht om

multidisciplinaire beoordeling van de problemen verplicht te stellen. Zo nodig kan de rechtspersoon wel een beroep doen op een externe deskundige.

Ook voor de uitvoering van de gezinsvoogdij door de rechtspersoon wordt het verplicht stellen van een multidisciplinaire beoordeling als een te zware eis gezien. Bovendien is het zo dat, zodra de minderjarige die onder toezicht van de rechtspersoon is gesteld zorg nodig heeft, het bureau jeugdzorg hiervoor de indicatie zal stellen. De rechtspersoon zelf kan dat immers niet doen. Op dat moment is multidisciplinaire beoordeling van de problematiek uiteraard wel aan de orde.

De toelichting is conform het advies aangevuld.

4. Redactionele kanttekening

Aan de redactionele kanttekeningen is aandacht besteed.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt het ontwerpbesluit op enige punten aan te passen. Thans wordt niet meer geëist dat medewerkers van de stichting werkzaam zijn op basis van een arbeidsovereenkomst met de stichting. Zij kunnen daar ook op basis van een detacheringsovereenkomst werkzaam zijn (zie artikel 25 van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg). Deze wijziging is aangebracht op uitdrukkelijk verzoek van de zorgaanbieders en de stichtingen die het van belang achten dat de bureaus jeugdzorg gebruik kunnen maken van de expertise van mensen die in de uitvoering werkzaam zijn. De wijziging maakt dit mogelijk.

De overgangsbepaling van artikel 42 van het ontwerpbesluit (artikel 77 van het Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg) is gewijzigd in die zin dat het thans mogelijk is dat een stichting onder wiens toezicht een minderjarige is gesteld de bevoegdheden die deze taak meebrengt, mandateert aan een landelijke instelling in de zin van de Wet op de jeugdhulpverlening. Verder kunnen stichtingen medewerkers van deze instellingen aanwijzen als voogdijwerker of jeugdreclasseringswerker teneinde de voogdij en de jeugdreclassering door die medewerkers te laten uitvoeren. Dit geeft de bedoelingen van artikel 42 van het ontwerpbesluit beter weer.

Ontwerpbesluit houdende regels met betrekking tot de taken en bevoegdheden van de vertrouwenspersoon en de verplichtingen van de stichting en de zorgaanbieders (Besluit vertrouwenspersoon cliënten jeugdzorg)

2. Rechtspersonen, bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek

Het advies heeft aanleiding gegeven om een bepaling op te nemen van de door de Raad vermelde strekking (zie het voorgestelde artikel 62 van het ontwerp-Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg en de toelichting daarop).

3. Redactionele kanttekening

De eerste redactionele kanttekening is gevolgd. Bovendien is naar aanleiding van de tweede redactionele kanttekening de tekst van de derde alinea van het algemeen deel van de toelichting geschrapt.

Ontwerpbesluit houdende regeling van de bijdragen in de kosten van jeugdzorg (Besluit bijdragen in de kosten van jeugdzorg)

2. Onvolkomenheden in het gebruik van delegatiebepalingen

a. Naar aanleiding van het advies van de Raad is in het wetsvoorstel tot wijziging van de Wet op de jeugdzorg (herstel van enige onvolkomenheden) de plicht tot het aanbrengen van differentiatie in de bijdragen naar de aard van de zorg, vervangen door de mogelijkheid deze differentiatie aan te brengen.

- b. Het advies van de Raad is gevolgd.
- 3. Overige onvolkomenheden
 - a. Naar aanleiding van de opmerking van de Raad wordt niet meer verwezen naar een normprijs, maar naar de kosten van het verblijf.
 - b. De toelichting is aangevuld in de door de Raad gesuggereerde zin.
 - c. De toelichting bij artikel 5, eerste lid (artikel 73, eerste lid, van het Uitvoeringsbesluit) en het artikel zijn met elkaar in overeenstemming gebracht.

De redactionele kanttekeningen van de Raad zijn gevolgd.

Ik moge U hierbij, mede namens de Minister van Justitie, het ontwerpbesluit, houdende regels ter uitvoering van de Wet op de jeugdzorg (Uitvoeringsbesluit Wet op de jeugdzorg) en de nota van toelichting doen toekomen en U verzoeken op grond van het vorenstaande overeenkomstig dit ontwerp te besluiten.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport

(1) Ingevolge artikel 4, eerste lid, WJZ dragen gedeputeerde staten er zorg voor dat in de provincie één bureau jeugdzorg werkzaam is, dat in stand wordt gehouden door een stichting als bedoeld in artikel 285 van Boek 2 van het BW.

(2) Kamerstukken II 2001/02, 28 168, nr.5, blz.15.

(3) Reeds uitgebrachte adviezen inzake het Ontwerpbesluit rechtstreekse verwijzing jeugd-ggz (no.W13.03.0396/III), het Ontwerpbesluit kwaliteit en werkwijze bureau jeugdzorg en rechtspersonen, bedoeld in de artikelen 254 en 302 van Boek 1 van het Burgerlijk Wetboek en samenwerking van bureau jeugdzorg met de raad voor de kinderbescherming (no.W13.03.0397/III), het Ontwerpbesluit indicatie jeugdzorg (no.W13.03.0398/III), en het Ontwerpbesluit jeugdzorgaanspraken (no.W13.03.0399/III).

(4) Kamerstukken 2002/03, 28 168, nr.29, blz.2 en 6.